

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010865
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010865.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. apríla 2024 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske zo dňa 20. decembra 2023, sp. zn. 26T/34/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.12.2023, sp. zn. 26T/34/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

„dňa 12.03.2023 v čase o 07:42 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, zelenej tmavej farby, evidenčné číslo D. C. D., G. E. G., kde z parkoviska pred predajňou Terno s vozidlom prešiel k pohostinstvu Dallas, odkiaľ sa s vozidlom v čase o 08:33 h vrátil na parkovisko pred predajňou Terno na ulici G. C. D., kde vozidlo zaparkoval, následne v čase o 08:37 h dňa 12.03.2023 zaparkoval, a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/23/2019 zo dňa 03.08.2019, právoplatným dňa 03.08.2019 mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 60 mesiacov“.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa 348 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. n) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, k § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne okresný súd odsúdenému uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. n) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, k § 37 písm. m) Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti nemu odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla s poukazom na výrokovú časť napadnutého rozsudku nasledovné:

„Vyššie označeným rozsudkom súd uznal obžalovaného za vinného, že dňa 12.03.2023 v čase o 7.42 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, zelenej tmavej farby, evidenčné číslo D. C. D., G. E. G., kde z parkoviska pred predajňou Terno s vozidlom prešiel k pohostinstvu Dallas, odkiaľ sa s vozidlom v čase o 08:33 h vrátil na parkovisko pred predajňou Terno na E. G. C. D., kde vozidlo zaparkoval, následne v čase o 08:37 h dňa 12.03.2023 zaparkoval, a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/23/2019 zo dňa 03.08.2019, právoplatným dňa 03.08.2019 mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 60 mesiacov, teda maril výkon rozhodnutia tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, čím spáchal prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd odsúdil obžalovaného podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tiež súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 36 mesiacov.

Trest uložený vyššie označeným rozsudkom považuje obžalovaný za neprimerane prísny. Dňa 27.06.2023 bola medzi obžalovaným a prokurátorom uzavretá dohoda o vine a treste, kde dohodnutý trest odňatia slobody predstavoval 4 (štyri) mesiace nepodmienečne, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pritom prokurátor, ako vyplýva aj z jeho písomného návrhu na schválenie dohody o vine a treste, ktorý doručil dňa 27.08.2023, priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, priťažujúcu podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, obe v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Rozsudkom na hlavnom pojednávaní súd uložil rovnaký trest, pritom na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. Opätovne sa k spáchaniu skutkov priznal, súdu vzhľadom na vyhlásenie o vine odpadla povinnosť dokazovania čo sa týka viny obžalovaného.

Súd pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní nevzhladol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, mal vzhliadnuť na túto okolnosť v zmysle poľahčujúcej okolnosti a teda mal uvažovať o výmere trestu za použitia § 36 písm. l), n) Tr. zákona, čo by následne mohlo mať za následok ďalšie zníženie trestu odňatia slobody oproti sadzbe dohodnutej dohodou o vine a treste – v tom čase za použitia iba jednej poľahčujúcej okolnosti.

Súd mohol a podľa názoru obžalovaného aj mal vzhľadom na tieto okolnosti znížiť trest a uložiť obžalovanému kratší trest ako štyri mesiace nepodmienečne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný žiada, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku o uloženom treste a vrátil vec okresnému súdu a uloží obžalovanému miernejší trest.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Pokiaľ ide o správnosť samotných, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť úvah okresného súdu týkajúcich sa priznania pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čím namietal porušenie ustanovenia Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Zároveň z dôvodu nepriznania poľahčujúcej okolnosti ako aj výšky uloženého trestu obhajoba namietala neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o porušení ustanovení Tr. zák. a neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanej veci.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd správne v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností) ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Odvolací súd viazaný výrokom o vine, ustálenej v napadnutom rozsudku zistil, že okresný súd v danom prípade správne ustálil zákonnú trestnú sadzbu (0-24 mesiacov) na podklade rovnováhy poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace je pritom trestom uloženým v dolnej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody obhajoby, že okresný súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., tieto sú podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodné a okresný súd nepochybil, keď obžalovanému túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal a to vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Tieto skutočnosti na strane obžalovaného vylučujú možnosť úprimného oľutovania a priznania sa k spáchanej trestnej činnosti, a aj podľa názoru odvolacieho súdu v jeho prípade už ide iba len o formálne vyhlásenie s vidinou priaznivejšieho trestu.

Z toho dôvodu sa nezmenil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a okresný súd vychádzal zo správne ustálenej v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri svojom rozhodovaní neporušil ustanovenia Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Okresný súd zároveň správne vychádzal zo záveru, že predchádzajúce odsúdenia nevedli k náprave obžalovaného a stíhanej trestnej činnosti sa dopustil po tom ako už bol odsúdený za totožnú trestnú činnosť, preto je potrebné využiť najprísnejší prostriedok trestnej represie, ktorým je trest odňatia

slobody. Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu v danom prípade, s poukazom na okresným súdom správne aplikované vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestu odňatia slobody je potrebné konštatovať, že okresný súd napriek recidíve uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Pokiaľ sa obžalovaný v dôvodoch odvolania domáhal uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody ako mu bol uložený okresným súdom, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že opakovaná recidíva obžalovaného v páchaní úmyselnej trestnej činnosti je v prejednávacom prípade v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. tak významnou okolnosťou, že odôvodňuje uloženie trestu v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd v danom prípade priznanie obžalovaného v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadnil tak zásadným spôsobom, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ani podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v tomto prípade dospieť k odôvodnenému záveru o uložení neprimerane prísneho trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. aj napriek existencii skutočností, na ktoré obžalovaný poukazuje v dôvodoch svojho odvolania. Podľa názoru odvolacieho súdu sú rovnako správne úvahy okresného súdu týkajúce sa uloženého trestu zákazu činnosti.

Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.